

Odakle su *Štef, Stjepan, Stipan i Stevo?*

Osobno ime *Stjepan* već je stoljećima jedno od najomiljenijih imena u Hrvatskoj. Ono je danas s 45 287 nositelja na četvrtome mjestu po čestoći među muškim osobnim imenima, a među češćima je i u mnogim drugim kršćanskim zemljama. Etimološka je istovrijednica našemu *Stjepanu* francuski *Stéphane* i *Étienne*, njemački *Stephan*, talijanski *Stefano*, engleski *Stephen* i *Steven*, mađarski *István*, ruski *Cмена*, češki *Štěpán*, bugarski, makedonski i srpski *Стефан*, poljski *Stefan* i *Szczepan*, slovenski *Štefan*, španjolski *Estavan* i *Esteban*....

Ime potječe od grčkoga *Stéphanos* ‘vijenac, kruna; vijencem okrunjeni vitez’, a našim se krajevima vjerojatno širilo posredovanjem latinskoga *Stephanus*.

Širenje kulta svetoga Stjepana i pojava imena Stjepan u Hrvata

Više je svetaca i blaženika nosilo to ime. Prvi među njima bio je sveti Stjepan prvmučenik iz 1. stoljeća nakon Krista, prvi kršćanski đakon i prvi mučenik za vjeru. Pripadnici stare vjere u Jeruzalemu lažno su ga optužili i pogubili kamenovanjem. Zato se sveti Stjepan prvmučenik prikazuje kao mladić odjeven u đakonsko ruho s palmom mučeništva u jednoj te kamenom u drugoj ruci. Štovanjem toga svetca ime se proširilo kršćanskim svijetom, a njegov se blagdan slavi 26. prosinca.

Ime *Stjepan* rano je prihvaćeno u hrvatski jezik. Vjerojatno je k nama došlo preko latinskoga lika *Stephanus* u vrijeme kad u fonološkome sustavu nije bilo fonema *f*, a postojao je fonem *ɛ*. Znači, do prihvatanja je moralo doći u razdoblju kad je još bila živa promjena dugog *ɛ* u *ɛ* i promjena kratkoga *u* u *ʊ* te kad je još djelovao zakon o otvorenim slogovima zbog kojega je otpalo završno *-s* te je dobiven hrvatski imenski lik *Stepan*.

Osobno ime Stjepan s 45 287 nositelja na četvrtome je mjestu među muškim imenima po broju nositelja u Hrvatskoj.

Zamjene jata jekavskim, ekavskim i ikavskim odrazima pojavljuju se vjerojatno od 14. stoljeća, a prema Petru Skoku najstariji imenski lik s ikavskim odrazom jata jest *Stipan*, potvrđen 1478. u Lapcu u Lici.

Pisane tragove o tome imenu pratimo od druge polovice 10. stoljeća, i to među najvišim plemstvom. Dok se nijedan hrvatski knez nije zvao Stjepan, hrvatski su kraljevi često uzimali to ime. Iz dinastije Trpimirovića prvi ga je nosio Stjepan Držislav (969. – 997.), a slijedili su Stjepan I. (1030. – 1058.) i Stjepan II. (1089. – 1091.). U dinastiji Arpadovića od kraja 10. do druge polovice 13. stoljeća bila su

petorica Stjepana, a za nas je najvažniji Stjepan I. ili sveti Stjepan (997. – 1038.), čiji je kult utjecao na širenje imena Stjepan u sjevernoj Hrvatskoj do rijeke Kupe i po Slavoniji. Taj Arpadov prounuk, kojemu je pogansko ime bilo Wajk, a krštenjem je preimenovan u Stjepana, pokrstio je Mađare i utemeljio nadbiskupiju u Ostrogonu te još desetak biskupija i nekoliko samostana. Blagdan mu se obilježava 20. kolovoza. Prikazuje se kao stariji bradati vitez s kraljevskim plaštem, krunom, jabukom i žezlom. Zemlje kojima je vladao – Ugarska, Hrvatska, Slavonija i Dalmacija – nazivane su „zemljama krune sv. Stjepana”.

Pojavljivanje imena Stjepan u istočnome susjedstvu

I u Bosni su, od početka 13. do druge polovice 15. stoljeća, mnogobrojni vladari nosili to ime: banovi Stjepan Kulinić, Stjepan I. Kotromanić, Stjepan II. Kotromanić, Stjepan Vuk te kraljevi Stjepan Dabiša, Stjepan Ostoja, Stjepan Ostojić, Stjepan Tomaš i Stjepan Tomašević.

U Srbiji je od početka 12. do sredine 15. stoljeća nekoliko vladara nosilo ime *Stefan*: Stefan Nemanja, Stefan Prvovenčani, Stefan Uroš I., II., III. Dečanski, Stefan Dušan Silni te Stefan Lazarević. Zanimljivo je da se u Srba istodobno pojavljuju i imena s fonološkom zamjenom *f* > *p* te kralja Uroša I. zovu *Stefanom*, a njegova brata *Stěpanom*. Ime *Stefan* u srednjem je vijeku najprije bilo titula koja se dodavala imenima srpskih vladara, a poslije se počelo nadjevati kao samostalno ime.

U Crnoj Gori samo je car Šćepan Mali (1767. – 1773.) nosio ime iz imenskoga gnijezda *Stjepan*.

Prema dokumentima između 14. stoljeća i sredine 20. stoljeća među Srbima su bila potvrđena imena u kojima se čuva *f* (*Stefa, Stefan, Stefo...*), imena s promjenom *f* > *p* (*Stepan, Stepko, Stepojko...*) te imena s promjenom *f* > *v* (*Steva, Stevan, Stevo...*). Odraz jata u veliku je broju primjera ekavski, no ima i imena s ikavskim (*Stipa, Stipe, Stipko, Stipo*) i (i)jekavskim odrazom (*Stijepo, Stjepan, Stjepko...*). Imena s takvim odrazima potvrđena su čak u Beogradu i okolici u 15. i 16. stoljeću (*Katastarski popis Beograda i okoline 1476 – 1566.*).

U Srba su i danas prisutna imena s trima odrazima jata i trima sudbinama iskonskoga *f* u osnovi (*f, f > p, f > v*): *Stefan, Stevan, Stepan, Stjepan, Stipan, Šćepan*.

U makedonskoj povjesnoj antroponomiji iz 15. i 16. stoljeća nalaze se imena iz toga imenskoga gnijezda s očuvanim *f*, ali i sa zamjenom *f > v* i *f > p*: *Steva, Stevan, Steve, Stevče; Step, Stepan, Stepanče, Stepko; Stefa, Stefan, Stefanče, Stefanija...* Uz ekavski odraz jata u makedonskoj je antroponomiji toga vremena potvrđen i ikavski odraz, npr. u imenima *Stiv, Stip, Stipe, Stipo* te *Stifo*.

U crnogorskim prezimenima sačuvani su imenski likovi također s trima odrazima jata: ekavskim (*Stepanović, Stepković, Stepović...*), (i)jekavskim (*Stjepčević, Stijepović...*) i ikavskim (*Stipanović, Stipković...*). U dijelu prezimena čuva se *f* u osnovi (*Stefanović, Stefanić*), a u većemu dijelu *f* je zamijenjen s *p* (*Stjepanov, Stjepin...*).

Dakle, pregledom povijesnih potvrda imena iz proučavanoga imenskog grijezda u istočnih južnoslavenskih naroda s kojima smo u nekim razdobljima bili u istoj državi, uviđamo da su u prošlosti, uz očekivane ekavske odraze jata u Srba i Makedonaca te (i)jekavske u Crnogoraca, u tih naroda bila potvrđena sva tri odraza jata. Takoder, u svih je provođena i zamjena $f > p$. Stoga bi imenske potvrde iz prošlosti teško bilo okvalificirati kao srpska, crnogorska ili makedonska imena.

Prezimena – svjedoci omiljenosti osobnoga imena Stjepan u prošlosti

Da se ime Stjepan u 20. stoljeću rado nadjevalo, znamo po popisima stanovništva, no u starijim vremenima takvih popisa za cijelu Hrvatsku nije bilo. No ipak možemo tvrditi da je u prošlosti Stjepan bilo često nadjevano ime jer je ostalo sačuvano u mnogobrojnim prezimenima. Naime, prezimena se u Hrvata masovnije počinju pojavljivati od 16. stoljeća, a mnoga su nastala prema tada čestim osobnim imenima. U Hrvatskoj je danas 145 prezimena u kojima se čuva ime *Stjepan*, u temeljnem, pokraćenom ili izvedenom liku te s različitim dijalektnim obilježjima. Mađarski jezični utjecaj ogleda se u prezimenima *Išvan*, *Išvanek*, *Išvanfi*... U dijelu prezimena čuva se *f* i ekavski odraz jata, npr. *Stefanac*, *Stefanov*, *Stefanović* itd. U većemu broju prezimena *f* je zamijenjen s *p*, npr. *Stepančec*, *Stepanec*, *Stepinac*..., a u nekima je *f* zamijenjen s *v*, npr. *Stevanić*, *Stevelić*, *Stević*. Ijekavski i jekavski odraz jata sačuvao se npr. u prezimenima *Stijepić* i *Stijepović* te *Stjepčević* i *Stjepičević*. U mnogima je odraz jata ikavski, npr. *Stipančić*, *Stipaničev*, *Stipetić*, *Stipica*, *Stipković*, *Stipoljev*. U dijelu prezimena provedena je najnovija jotacija, npr. *Šćepanović*, *Šćepić*, *Šćepović*... U mnogima se čuva osnova *Štef*, *Štefan*, npr. *Štefan*, *Štefanac*, *Štefančić*, *Štefanec*, *Štefanov*, *Štefanović*, *Štefčić*, *Štefec*, *Štefek*, *Štefekov*, *Štefotić*.

Osobito su zanimljiva prezimena *Števanja*, *Števčić*, *Štević*, *Števinović*, *Štifan*, *Štifanič*, *Štifanić*, *Štifić*, *Štivan*, *Štivčević*, *Štivičević*, *Štivičić*, *Štivić*. U njihovoj osnovi sačuvana su imena *Števo* i *Štivo* te *Štif* i *Štifan*.

Ime *Štifan* potvrđeno je na hrvatskome području 1433., a na srpskome 1451. Da je to ime bilo rašireno, svjedoči i prezime njime motivirano *Štifanić*, koje je potvrđeno u buzetskome, vodnjanskome, porečkome, pazinskom i bujskome kotaru u Istri. Osobno ime *Štif* sačuvano je u prezimenima *Štifić* i *Štifiković*, koja svjedoče o tome dokle se na istok prostirala ta imenska osnova. U prošlosti je prezime *Štifić* potvrđeno u Komletincima na istoku Slavonije, u današnjoj Vukovarsko-srijemsкоj županiji, a danas ga nalazimo u Vinkovcima i Sesvetama. Prezime *Štifiković* potvrđeno je u bihaćkome kraju 1551. godine, dok je osobno ime *Štifko* onđe zabilježeno još 1447. godine.

Prema suvremenoj terenskoj građi ime *Števo* pojavljuje se u sjevernim hrvatskim krajevima. I danas ga nalazimo npr. među bačkim Bunjevcima te u ludbreškoj Podravini (*Štēvu*, *Štēvek*), kajkavcima ikavcima (*Ščëva*, *Štēvan*, *Štēvē*, *Štēvek*, *Štēvo*,

Štëva) i virovitičkome kraju (Štëvo). Opsežnijim bi se terenskim istraživanjima mogla utvrditi precizna rasprostranjenost toga imena.

Popularnost osobnoga imena Stjepan u suvremenoj hrvatskoj antroponomiji

Osobno ime *Stjepan* najzastupljenije je ime iz proučavanoga imenskog gnijezda. Zanimalo nas je u kojim je hrvatskim područjima ono najčešće. Prema Popisu stanovništva RH iz 2011. godine to je ime na četvrtoj mjestu po broju nositelja, no s obzirom na njegovu zastupljenost u pojedinim krajevima Hrvatsku možemo podijeliti na dva velika i jedno manje područje. Sjeverno od rijeke Kupe i Save ime Stjepan do 70-ih godina 20. stoljeća bilo je među deset najčešće nadjevanih muških osobnih imena, na širemu karlovačkom području bilo je nešto rjeđe nadjevano, dok u Istri, na Kvarneru, u Primorju i Dalmaciji nije bilo među deset najčešćih muških osobnih imena.

Najviše osoba s imenom *Stjepan* živi u Zagorju i Zagrebačkoj županiji. Ondje je ono na drugome mjestu po čestoći, a veoma je često i u varaždinskoj, koprivničko-križevačkoj, međimurskoj i virovitičko-podravskoj području, na kojemu je na trećem mjestu po broju nositelja. Pregledom podataka za posljednjih 85 godina utvrđeno je da 70-ih godina 20. stoljeća to ime postaje manje popularno te se 90-ih godina samo u Požeško-slavonskoj županiji pojavljuje među deset najčešće nadjevanih imena.

Muška osobna imena u imenskome gnijezdu Stjepan u suvremenoj hrvatskoj antroponomiji

U suvremenoj hrvatskoj antroponomiji nalazimo 28 službenih muških osobnih imena iz proučavanoga imenskog gnijezda: Istvan (17), Ištvan (259), Pišta (10), Stefan (840), Stefano (252), Stepan (25), Stephan (18), Steva (22), Stevan (1564), Steven (22), Stevica (128), Stevo (2768), Stjepan (52), Stjepo (354), Stipe (5891), Stipica (226), Stipo (2675), Stiv (29), Stiven (142), Stjepan (45 287), Stjepko (211), Stjepo (126), Šćepo (16), Štef (22), Štefan (345), Štefek (25), Štefko (18), Štefo (90).

Prokomentirajmo neka od tih imena.

Ištvan je ime mađarskoga podrijetla (*István*).

Pišta je česta odmilica prema mađarskomu *István*.

Stefan je danas tipičnije za srpski, bugarski i makedonski jezik. To se ime pojavljuje u srpskim dokumentima od 12. st., a u hrvatskim povjesnim vrelima spominje se od sredine 16. st. (*Darovnica Stefana Frankapana*. Skrad. 1551.).

Stefano je ime talijanskoga podrijetla, rijetko je u RH, a najprisutnije je u Istri.

Stepan je danas veoma rijetko ime (25 nositelja), no u prošlosti je vjerojatno bilo mnogo češće te je ostalo posvjedočeno u mnogobrojnim prezimenima.

Steva je odmilica od Stevan, ali često i od Stjepan.

Stevan je danas tipičnije ime za srpsko stanovništvo.

Stevo je ime pokraćeno od Stevan, no često se upotrebljava i kao neslužbena inačica od Stjepan. Na prvi pogled riječ je o nacionalno obilježenome imenu koje je tipičnije za srpsko stanovništvo. No terenski podatci pokazuju da se kao neslužbeno ime veoma često pojavljuje i među Hrvatima kajkavcima (Cerje: *Stěvo*), ponegdje i među štokavcima (u Lici, virovitičkome kraju i Osijeku: *Stévo*), a rijetko među čakavcima (npr. bivšega istarskog župana Stjepana Žufića zvali su *Stevo*).

Stipa je rijetko kao službeno ime, no u Slavoniji je često kao odmilica prema službenome Stjepan.

Stipan je rasprostranjeno u Dalmaciji te rjeđe u Istri i Primorju.

Zanimljivo je da se u Istri ime s ikavskim odrazom jata pojavljuje u ikavskim i ekavskim govorima.

Stipe je često službeno ime u Dalmaciji i zapadnoj Hercegovini.

Stipo je ponajviše prisutno među Hrvatima u Bosni te Slavoniji.

Stijepo i *Stjepo* imena su tipična za dubrovačko područje.

Stjepko je tipičnije za središnju Hrvatsku.

Šćepo je u Hrvatskoj veoma rijetko kao službeno ime (16 nositelja), no često je u neslužbenoj komunikaciji u Zažabliju i istočnoj Hercegovini.

Štef je danas ime karakteristično za kajkavske krajeve.

Zanimljivo je da malen broj ljudi nosi službeno ime *Štef* (22 nositelja), koje je u neslužbenoj komunikaciji među kajkavcima najčešći lik iz imenskoga grijezda *Stjepan*. Štoviše, u tome je dijelu Hrvatske posve razumljivo da je svaki *Štef* zapravo *Stjepan*.

Inače, osobna imena i prezimena s osnovom *Štef* potvrđena su u Hrvatskoj veoma rano – od 14. stoljeća. Osobno ime *Štefan* ponajviše se pojavljuje u spomenicima 14. – 17. stoljeća, i to ne samo na kajkavskome području. Naime, u *Darovnici samostanu Sv. Spasa* iz 1375. u Baški spominje se knez *Štefan*.

Ženska osobna imena u imenskome grijezdu Stjepan u suvremenoj hrvatskoj antroponomiji

Među ženskim osobnim imenima nalazimo 29 službenih imena iz proučavanoga imenskog grijezda: Fani (429), Fanika (444), Stefana (10), Stefani (330), Stefania (45), Stefanie (31), Stefanija (176). Stefanka (13), Stefany (26), Stephani (13), Stephanie (55), Stephany (16)¹, Stevanija (160), Stevanka (13), Stevka (35), Stipana (22), Stipanija (24), Stipanka (25), Stjepanka (36), Stjepka (11), Štefa (709), Štefana

¹ Kao različita izdvojena su imena Stefani, Stefanie, Stefany, Stephanie, Stephany jer su imena različita i kad se razlikuju samo u jednome slovu bez obzira na izgovor.

(63), Štefani (24), Šefania (25), Šefanija (7585), Šefanka (12), Šefi (13), Šefica (10 015), Šefka (47).

Samo su Šefica i Šefanija među češćima ženskim imenima. Šefica je osobito često osobno ime u kajkavskim krajevima od sredine 20. stoljeća (četvrto ime po čestoci u Zagorju), dok je u nekajkavskim područjima to ime rijetko. Šefanija je do 60-ih godina 20. stoljeća među najčešćim imenima u kajkavskim krajevima, a drugdje je to rijetko ime.

Stereotipi o osobnim imenima

Osobna su imena istodobno lingvistička i sociološka činjenica te se iz njih mogu iščitati značajke jezika kojemu pripadaju, ali i socijalna intuicija kojom se vode imenovatelji pri izboru osobnih imena, a ona se mijenja kroz vrijeme i razlikuje se u različitim krajevima. U određenoj društvenoj sredini nerijetko se oblikuju stajališta o obilježenosti nekih osobnih imena, a na primjeru imenskoga grijezda *Stjepan* može se govoriti o stereotipima o regionalnoj i nacionalnoj pripadnosti ponekih imena. S obzirom na regionalnu pripadnost ustaljena su mišljenja da je *Štef* kajkavac, *Stipe* Dalmatinac ili Hercegovac, *Stipo* Bosanac, *Stipa* Slavonac, *Stijepo*//*Stjepo* Dubrovčanin itd.

Da imenske inačice nemaju stalni nacionalni predznak, pokazuje i povjesni pregled potvrđenosti imena proizišlih iz grčkoga *Stéphanos* odnosno latinskoga *Stephanus*.

O semantičkim i stilskim vrijednostima pojedinih oblika u neslužbenoj uporabi veoma se slikovito piše u *Rječniku hrvatskoga kajkavskoga prigorskoga govora Zagrebečkoga Čerja*: "Štēfô, òjdi, bûš jèl mâslece. Stêvo sê velî bećâru i pijâncu a Pišta Mađâru." (Šatović i Kalinski 2012: 150).

Primjeri službenih i neslužbenih imenskih likova iz hrvatskih govora

U hrvatskim mjesnim govorima potvrđeno je mnoštvo različitih službenih i neslužbenih pokraćenih i izvedenih imena u imenskome grijezdu *Stjepan*. Ti su imenski likovi svjedoci bogatih tvorbenih mogućnosti hrvatskoga jezika.

Ovdje se donosi pregled imenskih likova po hrvatskim narječjima. Kako dosad nisu provedena antroponomastička istraživanja za sva područja u Hrvatskoj, podatci

su prikupljeni ekscerpiranjem iz dijalektnih rječnika i onomastičkih radova Živka Bjelanovića, Blaža Jurišića, Milana Moguša, Petra Šimunovića i drugih vrijednih jezikoslovaca te manjim dijelom terenskim istraživanjima. Uz vlastite terenske podatke donosim i rezultate terenskih istraživanja kolega Mislava Benića, Anite Celinić, Jože Horvata i Domagoja Vidovića te im na njima odsrca zahvaljujem.

1. Štokavsko narječe

Bački Bunjevci: (muška imena) *Píco², Pičuka, Pípe, Pípko, Stípe, Sípica, Štévo*

Osijak: (muška imena) *Píšta, Stípa, Stjépán/Stjépan, Stévica, Stévo, Stípa, Stípán/Stípan, Stípo, Štěfika;* (ženska imena) *Štěfa, Štefanija*

Slavonska Podravina: (muška imena) *Stévo, Stévo, Stépo, Stépo, Šcépo, Stípo, Stípo, Stépoš, Stepèta, Stèpetra, Stípa*

Virovitica i okolica: (muška imena) *Stévo, Štěvo*

Lika (ikavci): (muška imena) *Stévina, Stévo, Stíp, Stípa, Stípán, Stípica, Stípe, Stípić, Stípija, Stípoja, Stipùrina;* (žensko ime) *Štěfa*

Lovinac: (muška imena) *Stévo, Stile, Stilić, Stípac, Stípak, Stipája, Stípán, Stípe, Stípica, Stípiša, Stípeta, Stípić, Stipùrina*

Bukovica: (muška imena) *Ćéko, Ćéjo, Ćéyatina, Ćéjota, Ćéjotina, Ćékalo, Ćékan, Ćéko, Ćépo, Ćëva, Ćëván, Ćëvan, Ćëvica, Ćévić, Ćëvilo, Ćëvina, Ćëvko, Ćévo, Ćëvuka, Jéjo, Stékan, Stékilo, Stékilo, Stéko, Stéle, Stélja, Stéljko, Stësija, Stëšo, Stëva, Steváilo, Stevájilo, Stëválj, Stëván, Stevánac, Stevànčić, Stevànčilo, Stëvânda, Stevàndeka, Stëvândža, Stevânić, Stevânilo, Stëvanja, Stëvâcina, Stëvâcina, Stëvela, Stëvelica, Stëvelja, Stëvica, Stëvici, Stëvilo, Stëvina, Stëviša, Stévko, Stévo, Stëvoća, Stevòčilo, Stévonja, Stëvülj, Stevùljica, Stevùšilo, Stevùtina, Stípalécina, Stípán, Stípe, Stípica, Stípica, Stípiša, Stípura, Stipùrina, Stjépán, Stjépko, Stjépo, Stékilo, Stëválj; (ženska imena) Stefanija, Stéva, Stevânicâ, Stevânija, Stevânjica, Stévica, Stévka, Stëvura, Stevûrača, Štefanija*

Promina: (muška imena) *Stípe, Stípán, Stipùrina, Stipètina, Stípica, Stípica, Stípiša, Stèván, Stévo, Stëvica*

Imotski: (muška imena) *Stípán, Stípe, Stípuka, Stípuša;* (žensko ime) *Stipànija*

Studenci: (muška imena) *Stípán, Stípánac, Stípànetra, Stípànica, Stípànina, Stípe, Stípeta, Stípica, Stípko, Stípura;* (žensko ime) *Stípânia*

Kuna (Pelješac): (muško ime) *Stípura*

Zažablje: (muška imena) *Stípán, Stípe, Stípo, Stijépo, Stjépán, Šcépán, Šcépica, Šcépo*

² U osnovi imenskih likova na *Pi-* jest pokraćena osnova mađarskoga imena *Pišta*.

2. Čakavsko narječe

Senj: (muška imena) *Stipa, Stipë*

Novi Vinodolski: (muška imena) *Stipan, Stipica*

Pag (grad): (muško ime) *Štěfano*

Povljana: (muška imena) *Stipe, Stipan*

Kukljica: (muško ime) *Stipë*

Kali: (muška imena) *Stipica i Stipë; (ženska imena) Stipa, Stefanića*

Brač: (muška imena) *Stefë, Stipanac, Stipë/Stipë, Stipon, Štefan, Štefë*

Vrgada: (muška imena) *Stipë, Stipan; (žensko ime) Stefanija*

Pitve i Zavala (otok Hvar): (muška imena) *Stipan, Stipe, Stipić, Stipijonka, Stipuh, Stipusor, Štefo; (žensko ime) Štefa*

Blato na Korčuli: (muška imena) *Stipë, Stipo*

Smokvica (na Korčuli): (muško ime) *Stipan*

3. Kajkavsko narječe

Kajkavci ikavci: (muška imena) *Štëva, Štëf, Štëfëče, Štëfek, Štëfina, Štëvan, Štëvë, Štëvek, Štëvo, Štëva; (ženska imena) Štëfa, Štëfica*

Bistra: (muška imena) *Pepa, Peppek, Pepuza, Štiđef, Štëfina, Štëvec, Štëfek, Štëfica, Štëvina; (žensko ime) Štëfica*

Cerje: (muška imena) *Pepānec, Pēpek, Piēpač, Pēpić, Pišta, Stëvo, Štiđef, Štëfič, Štëfick, Štiđefec, Štëfina, Štëfinec, Štëfuca, Štëfulâk, Štëfâk, Štëfôk, Štëfan, Štëfâneč; (ženska imena) Štëfa, Štëfica, Štëfanija*

Ludbreška Podravina: (muška imena) *Štëf, Štëfû, Štëfek, Štëfyka, Štëfina, Pēpčy, Pišta, Štëfan, Štëfûlko, Štëfûla, Štëfûl, Štëvek, Štëvu, Štiv, Štëfek; (ženska imena) Štëfa, Štëfica, Štëfanyja*

Đurđevac: (muška imena) *Pišta, Pištak, Pištica, Štëf, Štëfan, Štëfek, Štëfič, Štëfina, Štëfôk, Štëfo; (ženska imena) Štëfa, Štëfica, Štëfica*

Gola: (muška imena) *Čiča, Štëf, Štëfič, Štëfek, Štëfina, Pišta; (ženska imena) Štëfa, Štëfica*

Mursko Središće: (muška imena) *Št'ejf, Št'efek, P'išta; (žensko ime) Št'efa*

Pomurski Hrvati: (muška imena) *P'išta, Pjštolion, Št'efu, Štefurec*

Varaždin: (muška imena) *Štëf, Št'efek, P'išta; (ženska imena) Št'efa, Št'efica*